

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80

Trende nye

danske Viser.

Den Første: **Moderen ved Barnets Dødsfeng.**

Den Anden:

Trostaab i Døden.

Den Tredie:

Studentens Afstedskvad &c.

Bergen 1852.

Trykt hos Chr. Fr. Nilsen.

V box 22: 660

[Andersen, Hans Christian]
Moderen ved Barnets Dødsfæng.

Moder! jeg er træt, nu vil jeg sove,
Lad mig ved dit Hjerte slumre ind!
Græd dog ei, det maa du først mig love;
Thi din Taare brænder paa min Kind.
Her er koldt, og ude Stormen truer;
Men i Drømme der er alt saa smukt,
At see de søde Englebørn jeg skuer,
Naar jeg har det trætte Dødsluft.

Moder! seer du Englen ved min Side?
Hører du den deilige Musik?
See! han har to Binger, smukke, hvide,
Dem han sikkert af Vor Herre fik.
Grønt og Gult og Rødt for Døds svæver:
Det er Blomster, Engelen udstrøer.
Faaer jeg ogsaa Binger, mens jeg lever?
Eller, Moder! faaer jeg, naar jeg dør?

Hvorfor trykker du saa mine Hænder?
Hvorfor lægger du din Kind paa min?
Den er vaad, og dog som Ild den brænder;
Moder! Jeg vil altid være din.
Men saa maa du ikke længer sukke;
Græder du, saa græder jeg med dig.
O! Jeg er saa træt! — Maa Døds lukke;
Moder! — See! — Nu kysser Englen mig.

Trofast i Døden.

Fra dit blaae Døds, straaler Kjærligheden,
Og mit Hjerteslag er Trofastheden,
At, blot du vidste, hvor høit jeg elsker dig.
Foruden dig kan jeg ei lykkelig bli. —

Aldrig, aldrig, kan jeg dig forglemme,
Om min Elskov vil jeg dig fortælle,
Med knuset Hjerte, i Død og Smerte,
Skal jeg dog evig tro omsvøve dig. —

Paa din Gravhøi sidder jeg og tænker!
Elskede, en Plads du her mig skjænker;
Det Vaand, som bristed her paa Jorderig,
I Graven dog skal evig knyttet bli.

---

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0

mm

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

Studentens Afskedskvad til sin Gl.
skede, da han gif i Døden.

Adskilt fra dig jeg er dig nær,
Dg hvor jeg vandrer, stedse du er her,
Dg jeg tilstaaer det, seer jeg dig ei,
Er du mit Alt paa Livets Bei.

I Nattergalens dunkle Sang
Jeg hører der din Stemmes Klang,
I Binden toner mig din Klost,
Dg Haabet senkes til mit Bryst.

Jeg maa nu bort fra denne Jord,
Du hører ei mit Afskedsord,
Snart slaaer mit Hjertes sidste Slag,
I Døden dog for dig jeg bad.

